

CUMHURİYET VE BİRLİK HAREKETİ

ESAS

TEMELLER

Ön Söz

29 Şubat 2024

Okumakta olduğunuz bu yönerge, Cumhuriyet ve Birlik Hareketi'nin bazı ilke ve esaslarını, izleyeceği yolu ve yordamı ifade etmek için yazılmıştır. Bu yönerge boyunca ağır ve anlaşılmaz resmi bir dil kullanılmaktan geri durulmuştur.

Cumhuriyet ve Birlik Hareketi (CBH), şu anda okumakta olduğunuz **Temel Yönerge**'nin yanı sıra, ek yönergeler de yayımlayacaktır. Bu yönergeler, belirli konulara ilişkin izlenecek yolu açıklamak amacıyla hazırlanacaktır. Bu konular eğitim, sağlık, toplum, kültür ve sanat ve benzeri konuları kapsayacaktır.

- Cumhuriyet ve Birlik Hareketi

“Cehle karşı bir savaş ilanı.”

ATATÜRK DİYOR Kİ

"Asırlardan beri milletimizi idare eden hükümetler, maarifi(eğitimi) yayma arzusunu gösteregelmişlerdir. Ancak bu arzularına varmak için Doğu'yu ve Batı'yı taklitten kurtulamadıklarından, netice olarak milletin **cehaletten** kurtulamaması olmuştur."

Bütün bu hakikatlerin milletçe iyi anlaşılabilmesi ve iyi hazmedilebilmesi için her şeyden evvel **cehaleti** gidermek lazımdır.

fakat bu halkı yegane öldüren, **cehalettir.**

toplumumuzu genel olarak bulasıcı ve yayılmacı **cehaletten** gafletten kurtaralım!

Eskiden miras kalmış bir **cehalet** sürüp gidiyor. Bunu süratle gidermek lazımdır.

İlim, mutlaka cehalete galebe çalar. O halde **halkı aydınlatmak lazım.**

En büyük savaş cahilliğe **cahilliğe** karşı yapılan savaştır.

"Bilenler, bilmeyenleri toplayıp okutmayı, onlara okumayı ve anlatmayı bir vazife bilmelidir. Sözlü telkinlerde bulunmak, belki cehaleti gidermek için en basit ve en iyi çaredir. Bunu hepimiz yapmaya mecburuz."

K. Atatürk

Yönerge boyunca çokça kullanılacak olan cehalet kavramı bir hakaret olarak değil, bilgisizlik ve eğitimsizlik kapsamında kullanılacaktır.

Giriş

Türk Milleti, diğer milletler arasında zor bulunur ender ve özgün bir karaktere sahiptir. Karakteri yüksek milletimizin eğitim seviyesi ne yazık ki karakteri ile aynı seviyeye asla gelememiştir. Bunun bir sonucu olarak her zaman istismar edilmiş hala da edilmektedir. Bilgisizlik ve eğitimsizlik sıkıntılarımızın temelini oluşturmaktadır, o halde bunu gidermek lazımdır.

Milli Mücadele'nin örgütlenme aşamasında, kongrelerde asla padişah hedef gösterilmedi. Çünkü halk padişahçıydı. Atatürk, "Bunca şeye rağmen padişahçı olan bir millet ne yaşasa müstahaktır. Coğrafya da kaderdir." demedi. Zaman zaman halk tarafından tepki de görse, hatta en yakınlarından da tepki görse Türk Milleti'ne inanarak yoluna devam etti. Günün sonunda başardı, başarısının onuncu yılında yine aynı inanç ve şevk ile "Türk Milleti zekidir, çalışkandır." dedi. Yine o milletle NU-D kuyruk numaralı uçaklarımız yapıldı, yine o milletle demiryolları ve fabrikalar inşa edildi.

O halk, bu halktır. Yine üzerinde bir eğitimsizlik örtüsü ve yine kat edilecek yıllar vardır.

Tarihin Tekerrürü

Bugün yine Türk Milleti ve milletin karakteri istismar edilmektedir. Dini ve milli hisleri açıkça istismar eden AKP hükümeti bu istismarın mimarıdır.

Örnek vermek gerekirse ekonomimizin durumunu ve AKP seçmeninin yaklaşımını düşünebiliriz. Kimisi **“ABD yaptırım uyguluyor.”** derken kimisi **“CHP yüzünden ekonomi kötü.”** diyor. Kimisi de **“Gerekirse soğan ekmek yeriz Erdoğan’dan vazgeçmeyiz.”** diyor.

Cehaleti ile padişahı ve hilafeti savunan yüzyıl önceki insanımızla, “soğan ekmek yeriz yine de vazgeçmeyiz” diyen insanımız aynı insandır. Ekonomik sorunlarına rağmen o sorunları yaratanları destekleyen insanlar ya gerçekten kötü niyetlidir, ya da gerçekten bilgisizdir. Elbette aralarında ‘trol’ diyebileceğimiz paralı troller vardır. Ancak bu istisnalar dışında sorunun bilgisizlikten kaynaklandığı açıktır.

Medya Etkisi

Türkiye’de medya adeta siyasi bir silah olarak kullanılmaktadır. İçinde bulunduğumuz durumun sebeplerinden en önemlilerinden biri de medyadır. Bu sadece temel bir yönerge, bu yüzden medyanın detaylarına girmiyoruz. Ancak, bir örnekle medyanın etkisine değinelim.

Medya artık yalnızca televizyonla sınırlı değil; günümüzde sosyal medya hızla yükselişte. Her sosyal medya platformu, kendine özgü bir algoritmaya sahiptir. Bu algoritmalar, kullanıcıların ilgisini çekebilecek içerikleri öne çıkararak onları platformda tutmayı amaçlar. Bu durum, bireylerin dünya görüşleri açısından da geçerlidir. Genel olarak, muhalif görüşe sahip kişiler sosyal medyada da ağırlıklı olarak muhalif medya kaynaklarını takip etme eğilimindedir. Bu durum, ne yazık ki toplum içinde "yankı odaları" olarak adlandırabileceğimiz alanlar yaratmaktadır. Bu alanlarda insanlar, yalnızca kendi görüşlerini destekleyen kişilerle etkileşimde bulunur ve karşılıklı olarak birbirlerini onaylarlar. Günümüzde tüm siyasi oluşumlar da bu durumdan memnundur, çünkü bu sayee mevcut seçmenlerini adeta birer piyon gibi kullanabilirler. Ancak bu oyunun tek kaybedeni Türk milletidir. En son ne zaman zıt görüşlere sahip muhaliflerin, herkesin önünde karşı karşıya gelip tartıştığını gördünüz? YouTube gibi sosyal medya platformlarında seçim öncelerinde düzenlenen programları hatırlayın. Bu programlarda bile siyasiler tek tek çağrılır, gerçek bir münazara ortamı oluşturulmaz. Çünkü eğer bir münazara gerçekleşirse, tüm tarafların zaafları ve tutarsızlıkları açıkça ortaya çıkacaktır.

Medyada taraflar, genellikle karşı tarafın açıklarını sergilemeye odaklanırken, kendi hatalarını meşrulaştırma çabasına girerler. Örneğin, AKP, CHP'nin DEM ve HDP ile olan bağlarını öne sürerek "CHPKK" söylemini ortaya atmıştır. Ancak aynı AKP, terörle doğrudan temas kurduğunda bunu "barış süreci" olarak adlandırmış, güya daha fazla kan dökülmemesi adına görüşmeler gerçekleştirmiştir. Oysa gerçekte her iki taraf da terörle doğrudan temas kurmuştur. Ne var ki, toplumumuz meseleleri objektif bir bakış açısıyla değerlendirmek yerine tarafgirlik içinde ele aldığı için işin aslı göz ardı edilmekte ve tartışmalar yalnızca haklı çıkma yarışına dönüşmektedir.

İşte bu haklı çıkma yarışı, hakikati ve memleketin çıkarlarını aramayı unutan taraflar yaratmıştır. Bunun sonucunda ise ağır bir sosyal çürüme başlamıştır. Öyle ki, bu çürümenin içine saplanmış siyasiler, gazeteciler ve diğer ilgili kişiler, adeta bu kokuşmuş düzenin etrafında uçuşan sineklere dönüşmüştür.

"Ne oldu bak yine çözüm süreci başlattılar."

"Daha fazla kan akmasın diye, hem onlar kaç yıllık devlet adamı bir bildikleri vardır."

"Erdoğan terörle masaya oturmayız demişti ama."

"Sizinkiler Abdullah Öcalan'ın heykelini dikeceğiz diyen Demirtaş'ı serbest bırakacağız diyor o ne olacak?"

Siz bu satırları okurken bile şuan üstteki tartışma bir yerde yaşanıyor. Burada iki taraf da haksız ve hatalıdır. Çünkü bu insanlar bir siyasiye ya da partiye taraftır. Ancak siyasiler ve partiler artık ülke çıkarlarına taraf değillerdir. Dolayısıyla üçüncü yol yaratılmadıkça bu iki düşünce arasında istikbalimizi koruyamayız. İnsanlarımızı aydınlatmaksızın bu gerçeği göstermeksizin kesin bir çözüm de mümkün olmaz. O halde bir Türk tipi aydınlatma başlatmak durumundayız.

Siyaseti siyaset amacıyla değil siyaseti bu aydınlatmanın bir aracı olarak yapmalıyız. Bugün "PKK tövbe edip müslüman olduk derse affedebiliriz." diyen insanlar, "en iyi Kürt ölü Kürt." diyen insanlar muhalefetin kahramanları olarak görülüyorsa bu ayıp sizin. Bu tarz düşük karakterli zavallılar her dönemde olmuştur, onlara fırsat vermeyip asıl sağlam siyaseti yapmak yerine yıllarca "Yüzde elli iki böyle, yapacak bir şey yok." diye gezdiniz. Önceki sayfalarda bahsedildi, benzer durumda Mustafa Kemal Atatürk bu yolu mu izledi? İzlenecek yol bellidir, o da **SİNE-İ MİLLET**.

"Bilenler, bilmeyenleri toplayıp okutmayı, onlara okumayı ve anlatmayı bir vazife bilmelidir. Sözlü telkinlerde bulunmak, belki cehaleti gidermek için en basit ve en iyi çaredir. Bunu hepimiz yapmaya mecburuz."

H. Öztürk

Ülkemizdeki bilgisizlik yalnızca siyasi bir cehaletten ibaret değildir; aksine, genel bir cehalet, bugünkü siyasi bilgisizliğin temelini oluşturmuştur denilebilir. "Devlet nedir?", "Vatandaş kimdir?", "Millet nedir?", "Milletin vekili kimdir ve görevi nedir?" gibi en temel soruların yanı sıra, kültür, sanat ve bilim gibi alanlarda da ciddi bir bilgi eksikliği mevcuttur.

Dolayısıyla, bu sorunu gidermek için büyük çabalar sarf etmek gerekmektedir. Ancak, bu çabayı göstermesi gereken kurumlar ve oluşumlar adeta felç olmuş durumdadır. Peki, nasıl bir yol izlenmelidir?

BAĞIMSIZ.

Hiçbir oluşum, kişi yahut gruptan fonlanmaksızın, desteklenmeksizin bu iş yürütülmelidir. Yine hiçbir siyasi kişi ve oluşumla işbirliği yapılmamalıdır. "Ama öyle olmaz, dünya öyle işlemiyor." diyen ucube sesleri şimdiden işitir gibiyiz.

Her gün üstünde yürüdüğünüz bu ülke kurulmadan önce eğitimsiz kesim mütarekeden sonra İngiliz mandasını tercih ediyordu, ülkenin sözde ucube aydın kesimi ise Amerikan mandasının ülkemiz için en sağlıklı çözüm yolu olduğuna inanıyordu. Öyle günlerden Türkiye Cumhuriyeti çıkarılmış ve yüz yıl ayakta kalmış, neyin imkansızından bahsediyorsunuz?

Yükselmek için siyasi ve maddi açıdan güçlü gruplarla bağlantı kurmak siyasetçinin yapacağı iştir. Esas olan halk ile bağlantı kurup o insan müsveddelerinin insanlığını yitirdiğini göstermek. O siyasi ve maddi güce sahip insanların da birkaç yılda bir önünü ilikleyip gitti halka gitmek gerek. Seçim günü gelmeden, sonumuz gelmeden.

Halka gitmek

Seçim yaklaşınca, bıçak kemiğe dayanınca gömleğini ilikleyip halka yalan söyleyenler gibi değil. Onların yalanlarını belgelerle halka gösteren bir şekilde halka gitmek gerek. Bu siyasetin üstünde bir şeydir, ancak siyasetin üstünde bir şey yaparsak o bataklığa batmadan başarıya ulaşabiliriz, onlarla iş birliği yaparak değil.

Nasıl?

Tüm ülke genelinde çalışmak, diğer siyasilerle işbirliğinden kaçınan bir topluluk için ilk aşamada mümkün değildir. Bu nedenle, öncelikle yerel düzeyde faaliyet göstermek gereklidir. Ülke genelinde dağınık çalışmalar yürütmek yerine, tek bir bölgeye odaklanarak orada yoğunlaşmak daha etkili olacaktır. Ancak bu şekilde sesimizi tam anlamıyla duyurabiliriz. İnsanlara sadece “A partisi aslında böyledir, B partisi aslında şöyledir.” demek için değil, aynı zamanda “Parti nedir, seçim neden yapılır, bu işin aslı nedir, haklarınız nelerdir?” gibi temel konuları anlatmak istiyorsanız, uzun vadeli ve istikrarlı bir çaba göstermek zorundasınız.

Amaç yalnızca muhalif insanlardan oy almak değildir, amaç, muhalif olmayan yurttaşları da muhalif haline getirmek ve muhalif olanlara da asıl muhalefetin nasıl yapılması gerektiğini göstermek olmalıdır. Yani yalnızca oy toplama çalışması değil, oydan değerlisi gönüldür. Gönüller alınabilirse oylar gelecektir.

*Millet sevgisi kadar
büyük mükâfat yoktur.*

Atatürk

Yola çıkılacak ilk seçimde yalnızca bir ilçenin belediye başkanlığının alınması doğal olarak, bu yolun çok uzun süreceği ve başarılı olamayacağı düşüncesini akla getirebilir. Ancak eğer ateşinizin saman alevi gibi hızla yanıp sönmelerini istemiyorsanız, ateşin uzun soluklu kalmasını arzuluyorsanız, sabırla, kararlılıkla ve stratejik adımlarla ilerlemeniz gerekir. Büyük **ve kalıcı** değişimler tek bir hamleyle değil, zaman içinde inşa edilen sağlam temellerle gerçekleşir.

Mesela, Mustafa Kemal Atatürk'ün devrimlerini düşünelim. Öyle ya da böyle, bu devrimler yukarıdan aşağıya doğru bir yön izleyerek gerçekleşmiştir. O şartlarda bunun başka bir yolu da yoktu; tek seçenek buydu. Ancak devrimler ne yazık ki en alta, yani halka, tam anlamıyla nüfuz edemedi. Eğer yeniliklerin kalıcı olmasını istiyorsak, alttan yukarıya doğru bir hareket başlatmak zorundayız. Buradaki amaç, hükûmeti bir şekilde değiştirmek değil; hükûmeti seçen toplumun aydınlatılması olmalı. Ancak bu sayede Türkiye Cumhuriyeti'nin 1938'den beri içinde bulunduğu döngü kırılabilir.

Hareketin gönüllü üyeleri, seçilen ilçeye dört yıllık bir çalışma için yerleşir ve yerleşmeden önce bilgi ve donanım açısından yeterli olmaları gerekir. İlçede gerekirse vatandaşlarla birebir görüşmeler yapılır. Dört yılın ardından, kazanılan ilçe çevresindeki ilçelere kıyasla her anlamda daha gelişmiş bir hale getirilir. Süreç içerisinde katılacak yeni üyelerin niteliği ve niceliği yeterli olursa, bir sonraki seçimde tüm il hedef olarak belirlenir; yeterli olmazsa, o ilin çoğu ilçesinin kazanılmasını sağlayacak bir yol haritası çizilir. Her gönüllü, dünya görüşü ve his birliği içinde olmalı ve bu doğrultuda düzenlenecek eğitimlere asgari katılımı sağlamalıdır.

Bu eğitimler tek bir alan veya konu ile sınırlı olmayacak; sanat, tarih, kültür, bilim ve benzeri tüm alanları kapsayacaktır. Aktif olarak saha çalışması yapmaya imkân olmayan üyeler de dahil olmak üzere, her ay tüm üyeler yazı çalışmalarına katılacaktır. Aksi takdirde, günümüzdeki partilerde olduğu gibi biri kırmızı dediğinde diğeri mavi diyecek; biz ise bunun yaşanmasına veya olumlu bir şey olarak gösterilmesine kesinlikle karşıyız. Dolayısıyla, yazı çalışmalarına katılmayan üyeler ne olursa olsun aktif üyelikten çıkarılacaktır. Aydınlığı tesis etmek istiyorsak, önce kendimiz aydınlanmak zorundayız.

Yazı çalışmalarının konusu her ay güncellenir. Konulara örnek olarak adalet, ekonomi, sağlık, sosyoloji, tarih ve güncel siyasi olaylar verilebilir. Üyelerin teslim edeceği yazılar, aşağıdaki şartları sağladıkça kabul edilir:

- En az iki sayfa olması,
- En az bir tane atıf/kaynak içermesi,
- İntihal yapılmaması.

İntihal, bir başkasına ait fikirleri, bilgileri veya metinleri kaynak göstermeden kullanmak anlamına gelir. Bu, akademik dürüstlük ilkesine aykırı olduğu gibi, fikri mülkiyet haklarını da ihlal eder.

Elbette yazma alışkanlığı olmayan üyelerden bir anda akademik makaleler yazmaları beklenmemektedir. Buradaki asıl amaç, süreç içerisinde üyelerin akademik makale yazabilecek bir seviyeye ulaşmasını sağlamaktır. En tembel kişinin bile ayda 30-40 dakikasını ayırarak katılabileceği bu çalışma, tüm üyeler için zorunludur.

Hareket üyeliği üç farklı kategoriye ayrılmaktadır.

1. Aktif Üyeler: Fiziksel olarak saha çalışmasına katılan veya tasarım, yazılım gibi alanlarda aktif destek sağlayan üyeler bu kategoriye dahildir. Saha çalışması yapanlar doğrudan halkla iletişime geçerken, teknik destek sağlayanlar hareketin dijital ve görsel süreçlerine katkıda bulunur.

2. Arşiv Araştırmacıları: Bu üyeler, hareketin mevcut arşivini düzenlemek veya yeni kaynaklar bulmak için araştırma yapar. İsterlerse diğer üyelik türlerinde de görev alabilirler. Ancak, aktif üyeler doğrudan arşiv çalışmalarında yer alamaz, fakat çalışan üyelere yardımcı olabilir veya kaynak paylaşabilirler.

3. Destekçiler: Hareketimiz, hiçbir kurum, kişi veya oluşumdan maddi ya da manevi destek almamaktadır. Ancak, yürütülen faaliyetlerin sürdürülebilmesi için belli bir maddi kaynak gereklidir. Bu ihtiyaca katkıda bulunmak isteyenler destekçi üye olabilirler. Destekçiler, aynı zamanda aktif üye veya arşiv araştırmacısı olarak görev almak isterlerse, yazı çalışmalarına katılmak zorundadırlar. Destekçiler, yaptıkları maddi desteğin tamamen hareketin gelişmesi için gerekli bir katkı olduğunu bilir ve bağışları karşılığında herhangi bir beklenti içine girmezler. Aktif üyeler ve arşiv araştırmacıları ise görevlerini yeterince çalışkan ve özverili bir şekilde yerine getirmezlerse, herhangi bir uyarı yapılmaksızın hareketten uzaklaştırılabilirler.

Bu kısa özet Cumhuriyet ve Birlik Hareketi'nin temelini oluşturur. Bunlardan hiçbir şekilde taviz verilemez ya da değiştirilemez. Cumhuriyet ve Birlik Hareketi, siyasete ancak bahsi geçen millete dönme yani sine-i millet ile girecektir. Diğer beyhude yöntemler ile zaman harcamayacaktır. Yönerge taslak niteliğinde olup aslı yıl içerisinde hazırlanacaktır. Bu **yönerge** taslağı hareketin hareket edeceği yönün temellerini ifade etmek maksadıyla yazılmıştır.

07.03.2025

